

तदिदं विधत्ते । “यदुपर्युपरि शिरो हरेत् । प्राणान् वि-
च्छिन्धात् । अधोधः शिरो हरति । प्राणानां गोपीथाय” इति ।
हस्तेनोद्धृत्याहवनीयं प्रति नीयमानमग्निं “शिर उपर्युपरि”
शिरःसमीपवर्त्तिन्यूर्ध्वभागे यदि धृत्वा विच्छित्त्वा हरेत् तदा
प्राणान् विच्छिन्देरन् । अतः प्राणरक्षणाय शिरसः समीपव-
र्त्तिन्यधःप्रदेशे धृत्वा नयेत् । यदुक्तं सूत्रकारेण “जानुदग्ने धा-
रयमाणस्तृतीयमध्वनोऽग्निं हरेति नाभिदग्ने तृतीयमास्यदग्ने
तृतीयम्” इति ॥

तदेतदङ्गुल्याभिनयन् विधत्ते । “इयत्यग्रे हरति । अथेय-
त्यथेयति । त्रय इमे लोकाः । एष्वेनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते”
इति । जानुदग्ने इव नाभिदग्नास्यदग्नयोरपि ॥

एतस्मादग्निप्रणयनात् पूर्वमग्नेर्विभागं विधत्ते । “प्रजापति-
रग्निमसृजत । सोऽविभेत् प्र मा धक्ष्यतीति [७] तस्य त्रेधा महि-
मानं व्योहत् । शान्त्या अप्रदाहाय । यत् त्रेधाग्निराधीयते ।
महिमानमेवास्य तद्ब्रूहति । शान्त्या अप्रदाहाय” इति । अग्निं
सृष्ट्वा तदीयदाहात् बिभ्यत् प्रजापतिस्तदीयसामर्थ्यं त्रेधा
व्यभजत् । सोऽयं विभागो ज्वालायाः शान्त्यै स्वविषये दाहा-
भावाय च सम्यन्तः । एवमत्राधितुरपि गार्हपत्यादग्नेरेकं भागं
आहवनीयार्थमपरं भागं दक्षिणान्यर्थं च विभज्य शान्त्यर्थम-
प्रदाहार्थं च त्रेधा कुर्यात् ॥

तत्राहवनीयार्थस्याग्नेराहवनीयायतनं विधत्ते । “पुनराव-
र्त्तयति । महिमानमेवास्य सन्दधाति” इति । विभागेन योऽग्ने-